

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Мінекономіки

24 грудня 2025 року № 3835

Міністр економіки, довкілля
та сільського господарства України

Олексій СОБОЛЄВ

СТАТУТ
ДЕРЖАВНОЇ НАУКОВОЇ УСТАНОВИ
“ІНСТИТУТ ЕКОЛОГІЧНОГО ВІДНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТКУ УКРАЇНИ”
(ідентифікаційний код 45692642)
(нова редакція)

м. Київ
2025 рік

1. Загальні положення

1.1. ДЕРЖАВНА НАУКОВА УСТАНОВА “ІНСТИТУТ ЕКОЛОГІЧНОГО ВІДНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТКУ УКРАЇНИ” (далі – Інститут) заснований на державній власності, належить до сфери управління Міністерства економіки, довкілля та сільського господарства України (далі – Уповноважений орган управління) та є державною бюджетною неприбутковою установою. Інститут є державною науковою установою.

1.2. Інститут утворено відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів України від 04.04.2025 № 301-р “Деякі питання утворення державної наукової установи “Інститут екологічного відновлення та розвитку України”.

1.3. Інститут у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, наказами Уповноваженого органу управління, нормативно-правовими актами, які видаються міністерствами, іншими державними органами, а також цим Статутом.

1.4. Інститут є правонаступником майна, прав та обов’язків державного закладу “Державна екологічна академія післядипломної освіти та управління” та державної установи “Центр підвищення кваліфікації працівників водного господарства”.

2. Найменування та місцезнаходження Інституту

2.1. Повне найменування Інституту:

українською мовою – ДЕРЖАВНА НАУКОВА УСТАНОВА “ІНСТИТУТ ЕКОЛОГІЧНОГО ВІДНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТКУ УКРАЇНИ”;

англійською мовою – State Institution “Institute of Ecological Renovation and Development of Ukraine”.

2.2. Скорочене найменування Інституту:

українською мовою – ІЕВ;

англійською мовою – IER.

2.3. Місцезнаходження Інституту: вул. Липківського Василя Митрополита, 35, м. Київ, Україна, 03035.

3. Мета, основні завдання та напрями діяльності Інституту

3.1. Метою діяльності Інституту є наукове та науково-освітнє забезпечення формування та реалізації державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, забезпечення екологічної безпеки, у сфері охорони

атмосферного повітря, забезпечення хімічної безпеки та управління хімічною продукцією, лісового та мисливського господарства, нагляду (контролю) у сфері захисту довкілля та природних ресурсів, розвитку водного господарства, управління, використання та відтворення поверхневих водних ресурсів, геологічного вивчення та раціонального використання надр.

3.2. Основними завданнями діяльності Інституту є:

проведення фундаментальних і прикладних наукових досліджень з актуальних напрямів формування та впровадження державної політики у сфері захисту довкілля та природних ресурсів;

проведення науково-технічних (експериментальних) розробок із практичної реалізації завдань у сфері захисту довкілля та природних ресурсів, екологічного відновлення та розвитку України;

надання науково-технічних послуг щодо науково-технічної інформації, патентування, ліцензування, екологічної стандартизації, метрології та контролю якості, науково-технічного консультування;

проведення наукової і науково-технічної експертизи стосовно дослідження, перевірки, аналізу та оцінки науково-технічного рівня об'єктів експертизи і підготовка обґрунтованих висновків для прийняття рішень щодо таких об'єктів;

підготовка наукових кадрів вищої кваліфікації в аспірантурі та докторантурі;

підготовка фахівців за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра; перепідготовка, підвищення кваліфікації та стажування фахівців;

науково-методичний супровід розроблення професійних стандартів для фахівців природоохоронної галузі з урахуванням адаптації та впровадження Європейського класифікатора професій ESCO;

утворення разом із закладами вищої освіти спеціалізованих кафедр для підготовки фахівців за освітньо-кваліфікаційними рівнями магістра, доктора філософії (Ph.D.) та доктора наук;

розроблення методичних матеріалів та проведення курсів підвищення кваліфікації з актуальних питань природоохоронної діяльності та екологічного відновлення і розвитку України;

надання пропозицій Уповноваженому органу управління щодо формування та реалізації державної політики у сфері державного замовлення на підготовку фахівців, наукових, науково-педагогічних та робітничих кадрів, підвищення кваліфікації та перепідготовку кадрів у сфері охорони довкілля;

забезпечення високої якості наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок, систематичне накопичення і узагальнення наукових результатів, створення умов для реалізації творчих можливостей наукового колективу та соціальний захист працівників;

збереження і розвиток наукової інфраструктури з питань управління засобами, ресурсами або послугами, унікальними для проведення досліджень та прискорення інновацій у всіх галузях захисту довкілля та природних ресурсів;

інформування громадськості про результати своєї діяльності.

Інститут відповідно до покладених на нього основних завдань реалізує їх за такими напрямками діяльності:

1) проведення фундаментальних і прикладних наукових досліджень з актуальних напрямів формування та впровадження державної політики у сфері захисту довкілля та природних ресурсів:

- розроблення наукових обґрунтувань шляхів і методів відновлення та розвитку довкілля України, ліквідації екологічних наслідків збройної агресії Російської Федерації;

- розроблення науково-методичних засад екологічного управління довкіллям та пом'якшення впливу наслідків військової діяльності на клімат під час гуманітарного розмінування;

- розроблення методичних рекомендацій щодо розробки місцевих стратегій та планів дій з екологічного відновлення та розвитку постраждалих від військових дій територій;

- здійснення науково-методичного супроводу розроблення нормативно-правових актів у сфері охорони та відтворення водних ресурсів;

- розроблення методичних рекомендацій щодо подальшої екологізації водогосподарської діяльності;

- вироблення наукових засад стратегічного планування у сфері зміни клімату;

- удосконалення та апробація методик визначення збитків довкіллю, внаслідок воєнних дій;

- надання допомоги Уповноваженому органу управління щодо засад та напрямів наукової, еколого-освітньої та рекреаційної діяльності в установах та організаціях природно-заповідного фонду;

- науково-організаційний супровід управління, відновлення та охорони природно-заповідного фонду та екомережі України;

- розроблення методичних рекомендацій щодо підготовки програми відновлення територій, постраждалих внаслідок збройної агресії Російської Федерації;

- визначення потенційних міжнародних природоохоронних територій та розроблення їх номінацій: водно-болотних угідь міжнародного значення, територій Смарагдової мережі Європи / територій мережі ЄС Natura 2000, глобальних геопарків тощо;

- підготовка регіональних та Зведеної схеми формування екомережі України;

- розроблення пропозицій до проектів нормативно-правових актів і методичних рекомендацій у сфері заповідної справи;

- організація (підготовка методичної бази, навчання, ведення бази даних тощо) моніторингу рідкісних в Європі видів флори і фауни та типів природних оселищ;

- розроблення науково-методичних рекомендацій щодо запровадження та ведення геоінформаційної системи (ГІС) природоохоронних територій та об'єктів, як тематичних геопросторових даних та метаданих;

- розроблення методичних рекомендацій щодо створення та функціонування галузевого геопорталу природоохоронних територій та об'єктів та запровадження загальної схеми інформаційної взаємодії між ГІС природоохоронних територій та об'єктів, національним геопорталом та зовнішніми інформаційними системами;

- розроблення науково-методичних рекомендацій щодо розробки місцевої схеми формування екологічної мережі територіальної громади як нормативно-правового акту місцевого самоврядування, що надає право формувати категорію земель – землі природно-заповідного та іншого природоохоронного призначення;

2) проведення науково-технічних (експериментальних) розробок з практичної реалізації завдань у сфері захисту довкілля та природних ресурсів, питань екологічного відновлення та розвитку України:

- науково-технічне визначення, попередження та ліквідація екологічних наслідків воєнних дій, екологічне відновлення постраждалих територій;

- науково-технічне сприяння розробленню та впровадженню системи екологічного управління з питань протимінної діяльності;

- розроблення пропозицій щодо екологічного відновлення довкілля після гуманітарного розмінування;

- науково-технічне визначення раціонального взаємного розташування рекреаційних, природоохоронних, історико-культурних та інших зон і об'єктів;

- науковий супровід ведення обліку територій та об'єктів природно-заповідного фонду, екологічної мережі України, об'єктів Смарагдової мережі та Рамсарської конвенції;

- розроблення практичних заходів з охорони та відтворення рідкісних в Україні та Європі видів флори і фауни, їх угруповань та оселищ;

- розроблення проєктів організації територій установ природно-заповідного фонду;

- розроблення та впровадження програм застосування ГІС-технологій, інноваційних технологій та технічних засобів у наукових дослідженнях та охоронній діяльності установ природно-заповідного фонду;

- розроблення методичних рекомендацій щодо забезпечення міжнародного співробітництва та фандрейзінгу установами природно-заповідного фонду;

- оцінка екосистемних послуг та рекреаційного потенціалу установ природно-заповідного фонду з різними типами екосистем;

- розроблення сучасних інноваційних інтерактивних практик проведення екологічної освітньо-виховної та екскурсійної діяльності в установах природно-заповідного фонду;

- розроблення методів реабілітації постраждалих внаслідок воєнних дій через взаємодією з природою;

- розроблення наукових аспектів відновлення постраждалих від воєнних дій територій та особливо цінних природних комплексів і об'єктів на засадах зеленої реконструкції та з урахуванням екологічних та кліматичних вимог ЄС;

- розроблення рекомендацій для відновлення землекористування у зонах, які постраждали внаслідок воєнних дій;
  - розроблення рекомендацій щодо оцінки антропогенного впливу на земельні ресурси та ґрунти й відновлення землекористування у зонах, які постраждали внаслідок воєнних дій;
  - установлення порогових значень забруднювачів для визначення придатності ґрунтів, постраждалих внаслідок воєнних дій, для сільськогосподарського виробництва;
  - розроблення стратегії сталого природокористування для післявоєнного відновлення із застосуванням інтегрованих підходів до управління природними ресурсами в Україні;
  - здійснення моніторингу рівнів важких металів, радіонуклідів, CO₂ у ґрунтах, пошкоджених внаслідок воєнних дій, з метою застосування фітотехнологій для очищення ґрунтів та відновлення їх родючості;
  - наукова оцінка стратегій рекультивації та відновлення деградованих ґрунтів у районах, постраждалих від воєнних дій;
  - забезпечення впровадження інноваційних технологій у сфері охорони навколишнього природного середовища в установах, підприємствах, організаціях тощо;
  - вироблення наукових засад сталого природокористування, забезпечення екологічної, хімічної та радіаційної безпеки;
  - проведення аналізу впливу руйнування енергетичних об'єктів на викиди стійких органічних забрудників (СОЗ) в Україні, зокрема щодо ризиків для довкілля та здоров'я населення;
  - підготовка пропозицій щодо моніторингу радіоактивного забруднення в Україні;
  - проведення наукового аналізу змісту та порядку здійснення моніторингу якості поверхневих і підземних вод, стану водних об'єктів та їх екосистем, гідрометеорологічних та гідроекологічних параметрів;
  - розроблення інноваційних технологій оборотного водопостачання, досягнення кліматичної нейтральності;
  - розроблення інноваційних технологій водовідведення, захисту водних об'єктів, водних екосистем і біоресурсів, ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій;
  - розроблення методичних вказівок, рекомендацій з питань охорони та відтворення водних ресурсів, захисту водних об'єктів, водних екосистем і водних біоресурсів;
  - розроблення соціально-економічних механізмів залучення місцевого населення до раціонального використання та охорони водних та земельних ресурсів;
- 3) надання науково-технічних послуг щодо науково-технічної інформації, патентування, ліцензування, екологічної стандартизації, метрології та контролю якості, науково-технічного консультування:

- надання консультаційної та інформаційної допомоги органам державної влади, підприємствам, установам та організаціям, фізичним особам з питань захисту довкілля та природних ресурсів;

- наукова підтримка екологічної стандартизації, забезпечення діяльності Технічного Комітету ТК 82 "Охорона довкілля";

- здійснення випуску наукової, науково-методичної, навчальної та довідкової друкованої продукції за результатами наукової діяльності Інституту;

- участь у заснуванні й випуску друкованих, електронних фахових та інших видань згідно із законодавством України;

- здійснення видавничої діяльності, виготовлення та розповсюдження видавничої продукції;

- створення та підтримка функціонування електронних освітніх та інформаційних ресурсів;

- здійснення наукового, методичного, інформаційного супроводу підготовки концепцій національних проєктів на основі інтегрованої системи ЕКО-індустріальних парків;

- забезпечення інформаційного супроводу екологічної політики шляхом підготовки інформаційно-аналітичних матеріалів та рекомендацій, а також розробки послідовного алгоритму дій, спрямованого на реалізацію державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища;

4) проведення наукової і науково-технічної експертизи стосовно дослідження, перевірки, аналізу та оцінки науково-технічного рівня об'єктів експертизи і підготовка обґрунтованих висновків для прийняття рішень щодо таких об'єктів:

- проведення оцінки соціально-екологічного впливу великомасштабних промислових проєктів післявоєнного відновлення;

- аналіз законопроектів на наявність новацій щодо функціонування системи екологічного управління;

- надання пропозицій центральним і місцевим органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування щодо моніторингу стану довкілля;

- вироблення пропозицій щодо адаптації законодавства в сфері захисту довкілля та природних ресурсів, які спрямовані на досягнення національних пріоритетів, до норм права ЄС, з метою забезпечення відповідності законодавства України до Директив ЄС, а також укладення багатосторонніх екологічних угод (конвенцій, протоколів тощо), стороною яких є Україна;

- оцінка ризиків впливів природних і антропогенних чинників на екологічний стан довкілля України;

- обґрунтування науково-теоретичних та організаційних засад імплементації моделі Європейського зеленого переходу до Національного плану повоєнного екологічного відновлення України;

- розроблення пропозицій до проєкту Стратегії "зеленого" переходу України;

- розроблення пропозицій та узагальнення пропозицій до проекту Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 року";

- розроблення пропозицій та узагальнення пропозицій до проекту Національного плану дій з охорони навколишнього природного середовища на період до 2030 року;

- оцінка ризиків забруднення підземних вод при геологічному вивченні та використанні природних ресурсів;

5) підготовка наукових кадрів вищої кваліфікації в аспірантурі та докторантурі; підготовка фахівців за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра; перепідготовка, підвищення кваліфікації та стажування фахівців; науково-методичний супровід розроблення професійних стандартів для фахівців природоохоронної галузі з урахуванням адаптації та впровадження Європейського класифікатора професій ESCO; утворення спільно із закладами вищої освіти спеціалізованих кафедр для підготовки фахівців за освітньо-кваліфікаційними рівнями магістра, доктора філософії (Ph.D.) та доктора наук; розроблення методичних матеріалів та проведення курсів підвищення кваліфікації з актуальних питань природоохоронної діяльності та екологічного відновлення і розвитку України; надання пропозицій щодо формування та реалізації державної політики у сфері державного замовлення на підготовку фахівців, наукових, науково-педагогічних та робітничих кадрів, підвищення кваліфікації та перепідготовку кадрів у сфері охорони довкілля;

6) забезпечення високої якості наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок, систематичне накопичення і узагальнення наукових результатів, створення умов для реалізації творчих можливостей наукового колективу та соціальний захист працівників;

7) збереження і розвиток наукової інфраструктури з питань управління засобами, ресурсами або послугами, унікальними для проведення досліджень та прискорення інновацій у всіх галузях захисту довкілля та природних ресурсів:

- розвиток матеріально-технічної бази Інституту, оснащення лабораторним обладнанням, комп'ютерною технікою;

- забезпечення захисту авторських прав на результати науково-дослідних та науково-технічних робіт;

- забезпечення виконання відповідних природоохоронних заходів для установ та організацій природно-заповідного фонду;

8) інформування громадськості про результати своєї діяльності, організація та проведення інформаційно-просвітницьких заходів з питань екологічного відновлення та розбудови України (форуми, конференції, круглі столи тощо).

Інститут може здійснювати будь-які інші види діяльності, що не суперечать законодавству.

Усі види діяльності, які згідно із законодавством потребують документів дозвільного характеру та/або ліцензій, здійснюються Інститутом лише після їх отримання.

4. Юридичний статус Інституту

4.1. Інститут є юридичною особою публічного права. Права та обов'язки юридичної особи Інститут набуває з дня його державної реєстрації в установленому законом порядку.

4.2. Інститут здійснює свою діяльність відповідно до законодавства та цього Статуту, який затверджується Уповноваженим органом управління.

4.3. Інститут має відокремлене майно, самостійний баланс, поточні та інші рахунки в банках та органах Державної казначейської служби, печатку зі своїм найменуванням та ідентифікаційним кодом, а також штампи і бланки зі своїм найменуванням.

4.4. Інститут відповідає за своїми зобов'язаннями в межах належного йому майна згідно із законодавством.

Інститут не несе відповідальності за зобов'язаннями власника (Уповноваженого органу управління), а власник (Уповноважений орган управління) не несе відповідальності за зобов'язаннями Інституту, крім випадків, передбачених законодавством.

4.5. Інститут має право в порядку, установленому законодавством, учиняти правочини, набувати майнових та особистих немайнових прав, виконувати обов'язки, здійснювати претензійну роботу, бути відповідачем, позивачем і третьою особою в судах України та інших держав.

Інститут бере участь у справі через директора Інституту, іншу особу, уповноважену діяти від його імені відповідно до закону, цього Статуту, трудового договору (контракту) (самопредставництво Інституту), або через представника.

4.6. Збитки, завдані Інституту внаслідок виконання рішень органів державної влади чи органів місцевого самоврядування, які було визнано судом незаконними (неконституційними) або недійсними, підлягають відшкодуванню зазначеними органами добровільно або за рішенням суду.

4.7. Доходи (прибутки) Інституту використовуються виключно для фінансування видатків на утримання Інституту, реалізації мети (цілей, завдань) та напрямів діяльності Інституту, визначених цим Статутом.

4.8. Інституту забороняється розподіляти отримані доходи (прибутки) або їх частини серед засновників (Уповноваженого органу управління), працівників Інституту (крім оплати їхньої праці, нарахування єдиного соціального внеску), членів органів управління та інших пов'язаних із ними осіб.

5. Права та обов'язки Інституту

5.1. Інститут має право:

- укладати договори та вчиняти інші правочини згідно із законодавством;
- утворювати на території України філії за погодженням з Уповноваженим органом управління; передавати філіям основні засоби та оборотні кошти, що належать Інституту. Філії діють на підставі положень про них, що затверджуються директором Інституту;
- самостійно планувати свою діяльність, визначати основні напрями розвитку;
- надавати платні послуги в порядку, встановленому законодавством;
- видавати накази організаційно-правового характеру;
- самостійно відкривати рахунки в установах банків та органах Державної казначейської служби;
- одержувати безповоротну допомогу від юридичних та фізичних осіб;
- рекламувати свою діяльність за допомогою засобів масової інформації, соціальних мереж та в інший спосіб;
- брати участь у конференціях, симпозіумах, семінарах, міжнародних і національних виставках та інших заходах відповідно до законодавства;
- залучати до своєї роботи на договірних засадах спеціалістів та експертів, у тому числі іноземних;
- виконувати роботи, пов'язані з державною таємницею, у спосіб, визначений законодавством;
- одержувати в установленому порядку інформацію і матеріали від державних органів та органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій усіх форм власності та їх посадових осіб;
- користуватись іншими правами, передбаченими законодавством.

5.2. Інститут зобов'язаний:

- забезпечувати в повному обсязі виконання завдань, визначених цим Статутом;
- забезпечувати своєчасну сплату податків, зборів і платежів до бюджету та державних цільових фондів згідно із законодавством;
- забезпечувати збереження закріпленого за ним чи переданого на праві узуфрукта державного майна та цільове використання бюджетних коштів;
- здійснювати реконструкцію, капітальний ремонт основних фондів, закріплених за Інститутом на праві оперативного управління або переданих на праві узуфрукта державного майна, а також забезпечувати своєчасне освоєння нових виробничих потужностей;
- забезпечувати проведення регулярної оцінки корупційних ризиків діяльності в Інституті та здійснювати відповідні антикорупційні заходи;
- створювати належні умови для високопродуктивної праці, забезпечувати дотримання законодавства про працю, соціальне страхування, правил та норм охорони праці, техніки безпеки;

здійснювати заходи з удосконалення організації діяльності Інституту;

здійснювати заходи з удосконалення системи оплати праці з метою підвищення матеріальної заінтересованості працівників у результатах як особистої праці, так і роботи Інституту, забезпечувати економне і раціональне використання фонду оплати праці та своєчасні розрахунки з працівниками Інституту;

виконувати норми та вимоги щодо охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання та відтворення природних ресурсів і забезпечення екологічної безпеки;

забезпечувати збереження державної таємниці та режиму секретності;

здійснювати заходи з додержання законодавства з питань цивільного захисту;

здійснювати свою фінансову діяльність у межах затвердженого кошторису доходів і видатків з дотриманням фінансової (бюджетної) дисципліни;

здійснювати бухгалтерський та оперативний облік, складати статистичну, фінансову та бюджетну звітність;

оприлюднювати на своєму офіційному вебсайті інформацію, оприлюднення якої визначено законодавством;

надавати Уповноваженому органу управління інформацію про фінансово-господарську діяльність Інституту, стан об'єктів державної власності, ефективність управління державним майном.

6. Майно Інституту

6.1. Майно Інституту є державною власністю, яке закріплене за ним на праві оперативного управління або передане на праві узуфрукта державного майна.

6.2. Майно Інституту становлять основні фонди, оборотні засоби, виробничі та невиробничі фонди, а також інші цінності, вартість яких відображається в самостійному балансі Інституту.

6.3. Джерелами формування майна Інституту є:
 майно, у тому числі кошти, передані Уповноваженим органом управління;
 бюджетні кошти;
 доходи від власної діяльності;
 кредити банків та інших кредиторів;
 доходи за фінансовими інструментами;
 капітальні вкладення та дотації з бюджетів;
 безоплатні та благодійні внески, гранти, пожертвування підприємств, організацій та громадян;
 інші джерела, не заборонені законодавством.

6.4. Відчуження, у тому числі реалізація та придбання транспортних

засобів, списання, надання в оренду та продовження договорів оренди об'єктів державної власності, що закріплені за Інститутом на праві оперативного управління або передані на праві узуфрукта державного майна, здійснення застави майна Інституту, передача в іпотеку, відступлення права вимоги та/або зарахування зустрічних однорідних вимог, предметом яких є передавання боргу, здійснюються за погодженням з Уповноваженим органом управління в порядку, установленому законодавством.

Відчуження нерухомого майна здійснюється за погодженням з Уповноваженим органом управління в порядку, установленому законодавством.

Відчуження майна здійснюється шляхом його продажу на електронному аукціоні в установленому законодавством порядку.

6.5. Інститут в повному обсязі володіє правом власності на створену ним інформацію.

6.6. Збитки, завдані Інституту в результаті порушення його майнових прав громадянами, юридичними особами, державними органами чи органами місцевого самоврядування, відшкодовуються йому відповідно до закону.

6.7. Інститут здійснює володіння, користування землею та іншими природними ресурсами відповідно до мети своєї діяльності та законодавства.

Інститут в установленому законодавством порядку забезпечує оформлення та державну реєстрацію речових прав на об'єкти, земельні ділянки (зокрема, у разі відсутності необхідних документів), уточнення меж земельних ділянок, права, на які підлягають державній реєстрації.

Вилучення чи добровільна відмова від користування земельною ділянкою, зміна цільового призначення земельних ділянок або їх частин, які перебувають у користуванні Інституту, здійснюються за погодженням з Уповноваженим органом управління.

6.8. Інститут не має права безоплатно передавати належне йому майно іншим юридичним особам чи громадянам, крім випадків, передбачених законом.

6.9. Списання з балансу не повністю амортизованих основних фондів, а також прискорена амортизація основних фондів здійснюються лише за згодою Уповноваженого органу управління.

6.10. Контроль за ефективністю використання та збереження закріпленого за Інститутом чи переданого на праві узуфрукта державного майна здійснює Уповноважений орган управління.

7. Структура і кадровий склад Інституту

7.1. Основною структурною одиницею Інституту є науковий підрозділ, основним завданням якого є провадження наукової, науково-технічної або науково-організаційної діяльності.

Типами наукового підрозділу в Інституті є науково-дослідна частина, управління, відділення, комплекс, центр, відділ, лабораторія, секція, сектор, бюро, група, філіал, дослідна станція, дослідне поле, ботанічний сад, дендропарк, наукова (науково-технічна) бібліотека, науковий (науково-технічний) музей.

Для вирішення окремих завдань можуть утворюватися тимчасові наукові (творчі) колективи.

Структурними одиницями Інституту також є методичні, адміністративні, фінансово-економічні підрозділи – відділи і сектори.

Конкретні типи наукових підрозділів та інших структурних підрозділів визначаються структурою Інституту, яка затверджується Мінекономіки на відповідний рік.

Керівники структурних підрозділів Інституту обираються на посади на конкурсних засадах на строк не більше п'яти років з правом переобрання ще на один строк.

Керівник структурного підрозділу Інституту в межах своїх повноважень несе відповідальність за діяльність структурного підрозділу.

7.2. Прийняття на роботу наукових працівників здійснюється на конкурсних засадах відповідно до законодавства та внутрішніх документів Інституту.

У разі неможливості забезпечення проведення наукових досліджень наявними штатними працівниками за рішенням Вченої ради Інституту вакантні посади наукових працівників можуть заміщуватися науковими працівниками відповідної цим посадам кваліфікації за строковими трудовими договорами до проведення конкурсного заміщення цих посад, але не більше ніж на шість місяців.

7.3. Атестація наукових та інших працівників Інституту проводиться відповідно до законодавства та внутрішніх документів Інституту.

7.4. З метою проведення незалежної оцінки результатів наукової (науково-педагогічної, науково-організаційної) діяльності, розв'язання перспективних завдань розвитку Інституту за рішенням Уповноваженого органу управління при Інституті може створюватися наглядова рада.

8. Управління Інститутом

8.1. Управління Інститутом здійснюється відповідно до законодавства та цього Статуту.

8.2. Уповноважений орган управління реалізує свої права щодо управління Інститутом через директора, який підзвітний Уповноваженому органу управління.

8.3. Управління діяльністю Інститутом відповідно до повноважень, визначених законодавством та цим Статутом, здійснюється його директором, який обирається шляхом таємного голосування на зборах колективу наукових штатних працівників Інституту на строк до п'яти років із правом бути переобраним і призначається на посаду Уповноваженим органом управління в порядку, передбаченому Законом України "Про наукову і науково-технічну діяльність", Методичними рекомендаціями щодо особливостей обрання керівника державної наукової установи, затвердженими постановою Кабінету Міністрів України від 14.12.2016 № 998.

Контракт із директором Інституту може бути розірваний на підставах, установлених законодавством, а також передбачених у контракті.

Наслідком прийняття Уповноваженим органом управління рішення про звільнення директора є розірвання з ним контракту.

8.4. Директор відповідно до покладених на нього завдань:

- здійснює керівництво Інститутом та діє в його інтересах;
- несе персональну відповідальність за стан та діяльність Інституту;
- забезпечує організацію ведення бухгалтерського обліку в Інституту;
- забезпечує своєчасну сплату податків, зборів і платежів до бюджету та державних цільових фондів згідно із законодавством;
- забезпечує збереження закріпленого за Інститутом та переданого на праві узуфрукта державного майна, здійснення його державної реєстрації та цільове використання бюджетних коштів;
- забезпечує дотримання законодавства про державну таємницю, зокрема дотримання встановленого законодавством режиму секретності;
- забезпечує збереження матеріальних носіїв секретної інформації та здійснення заходів щодо охорони державної таємниці;
- забезпечує організацію дотримання Інститутом вимог Закону України "Про запобігання корупції";
- без окремого доручення представляє інтереси Інституту в усіх органах, установах, організаціях та на підприємствах;
- готує пропозиції щодо вдосконалення роботи Інституту;
- формує кошторис на утримання Інституту і подає його на затвердження Уповноваженому органу управління;
- організовує проведення інвентаризації майна Інституту для забезпечення достовірності даних бухгалтерського обліку, фінансової звітності та

статистичної інформації згідно із законодавством;

подає Уповноваженому органу управління пропозиції щодо внесення змін до цього Статуту;

видає від імені Інституту довіреності на вчинення відповідних правочинів;

видає накази і розпорядження з питань діяльності Інституту;

визначає та затверджує штатний розпис і організаційну структуру Інституту та внесення змін до них за погодженням з Уповноваженим органом управління;

затверджує положення про філії та структурні підрозділи Інституту;

вирішує питання добору, підготовки та підвищення кваліфікації кадрів, призначає на посади та звільняє з посад працівників Інституту, крім керівника служби із забезпечення дотримання антикорупційних норм Інституту, який призначається на посаду і звільняється з посади директором Інституту за погодженням з Уповноваженим органом управління, здійснює розподіл функціональних обов'язків між ними, уживає заходів для їх заохочення та накладає дисциплінарні стягнення;

призначає та звільняє з посад директорів філій Інституту в установленому законодавством порядку;

визначає перелік посад наукових працівників та перелік вакантних посад, на які проводиться конкурс;

призначає проведення чергової або позачергової атестації наукових та інших працівників Інституту відповідно до законодавства;

приймає відповідно до законодавства рішення про притягнення до матеріальної та дисциплінарної відповідальності працівників Інституту;

відповідно до законодавства встановлює розпорядок робочого дня, обирає форми і систему оплати праці, встановлює працівникам конкретні розміри тарифних ставок, відрядних розцінок, посадових окладів на умовах, передбачених колективним договором та галузевою угодою;

здійснює матеріальне заохочення (преміювання) працівників Інституту;

забезпечує безпечні умови роботи працівникам Інституту;

укладає колективний договір;

вирішує питання організації бухгалтерського та іншого обліку Інституту, а також підписує фінансову та іншу звітність відповідно до законодавства;

розпоряджається відповідно до законодавства та цього Статуту майном Інституту, у тому числі його коштами;

укладає від імені Інституту договори (укладання договорів про спільну діяльність та управління майном здійснюються за погодженням з Уповноваженим органом управління);

відкриває рахунки в банках / органах Державної казначейської служби;

погоджує відповідно до закону з Уповноваженим органом управління передачу в оренду та продовження договорів оренди майна, закріпленого за Інститутом на праві оперативного управління або переданого на праві узуфрукта державного майна;

забезпечує здійснення контролю за ефективним використанням орендованого майна;

погоджує свої відрядження за кордон з Уповноваженим органом управління;

вирішує інші питання діяльності Інституту відповідно до вимог законодавства та цього Статуту.

На період відсутності директора тимчасове виконання обов'язків директора Інституту покладається на заступника директора згідно з наказом.

8.5. Директор та заступники директора мають право подавати документи для державної реєстрації речових прав на нерухоме майно, передане Інституту на праві узуфрукта державного майна.

8.6. У разі зміни директора Інституту Уповноважений орган управління має право ініціювати проведення незалежного аудиту або державного фінансового аудиту діяльності Інституту в порядку, передбаченому законом.

9. Трудовий колектив Інституту

9.1. Трудовий колектив Інституту становлять усі громадяни, які своєю працею беруть участь у його діяльності згідно із трудовим договором (контрактом, угодою).

9.2. Трудовий колектив Інституту формується на загальних засадах відповідно до вимог законодавства.

9.3. Умови організації та оплати праці членів трудового колективу Інституту, їх соціальний захист визначаються відповідно до вимог законодавства.

9.4. Відносини між адміністрацією Інституту та трудовим колективом регулюються колективним договором.

9.5. Рішення із соціально-економічних питань, що стосуються діяльності Інституту, розробляються і приймаються його органами управління за участю трудового колективу та уповноважених ним органів і відображаються в колективному договорі. Колективним договором також регулюються питання охорони праці, виробничі та трудові відносини трудового колективу з адміністрацією Інституту.

9.6. Загальні збори трудового колективу Інституту:
розглядають і схвалюють проект колективного договору;
заслуховують інформацію про виконання сторонами колективного договору;

беруть участь у визначенні критеріїв матеріального стимулювання праці співробітників Інституту;

беруть участь у вирішенні питань соціального розвитку Інституту.

9.7. Трудовий колектив реалізує свої повноваження на підставі рішень загальних зборів трудового колективу, які проводяться не рідше ніж один раз на рік. Рішення загальних зборів трудового колективу приймаються простою більшістю голосів присутніх на засіданні працівників шляхом відкритого голосування. Інформацію про проведення загальних зборів трудового колективу доводять до відома всіх працівників за тиждень. Загальні збори трудового колективу визначають своїх повноважних представників для підписання колективного договору та контролю за його виконанням.

9.8. Інтереси трудового колективу може представляти виборний орган первинної профспілкової організації (профспілковий представник) або представник трудового колективу, який діє згідно із законодавством.

10. Компетенція Уповноваженого органу управління

10.1. Уповноважений орган управління відповідно до покладених на нього завдань здійснює повноваження щодо реалізації прав держави як власника майна, переданого Інституту, що пов'язані з володінням, користуванням і розпорядженням ним у межах, визначених законодавством, з метою задоволення державних та суспільних потреб.

10.2. Уповноважений орган управління:

10.2.1. Приймає рішення про реорганізацію та ліквідацію Інституту.

10.2.2. Затверджує Статуту та зміни до Статуту Інституту, здійснює контроль за його дотриманням.

10.2.3. Призначає на посаду та звільняє з посади директора Інституту, укладає і розриває з ним контракт, здійснює контроль за дотриманням його вимог.

10.2.4. Затверджує кошторис Інституту.

10.2.5. Погоджує штатний розпис, організаційну структуру Інституту та внесення змін до них.

10.2.6. Здійснює контроль за ефективним використанням і збереженням державного майна, закріпленого за Інститутом на праві оперативного управління або переданого на праві узуфрукта державного майна.

10.2.7. Погоджує кандидатуру на посаду керівника служби із забезпечення дотримання антикорупційних норм Інституту і звільнення його з посади.

10.2.8. Погоджує укладання Інститутом договорів про спільну діяльність та управління майном.

10.2.9. Погоджує в установленому законодавством порядку передачу в оренду та продовження договорів оренди майна, закріпленого за Інститутом на праві оперативного управління або переданого на праві узуфрукта державного майна, а також придбання та реалізацію транспортних засобів.

10.2.10. Погоджує в установленому законодавством порядку відчуження майна, що належать до основних фондів (засобів) Інституту, а також списання основних засобів.

10.2.11. Забезпечує контроль за законністю, ефективністю використання та збереженням закріпленого за Інститутом або переданого на праві узуфрукта державного майна.

10.2.12. Погоджує здійснення застави майна Інституту, передачу в іпотеку, відступлення права вимоги та/або зарахування зустрічних однорідних вимог, предметом яких є передавання боргу.

10.2.13. Погоджує в установленому законодавством порядку утворення та ліквідацію філій Інституту.

10.2.14. Погоджує списання з балансу не повністю амортизованих основних фондів, а також прискорену амортизацію основних фондів.

10.2.15. Погоджує відрядження директора Інституту за кордон.

10.2.16. Здійснює інші повноваження відповідно до законодавства та цього Статуту.

11. Служба із забезпечення дотримання антикорупційних норм

11.1. В Інституті утворюється (визначається) уповноважений підрозділ (уповноважена особа) з питань запобігання та виявлення корупції, а у випадках, визначених законом, призначається особа, відповідальна за реалізацію антикорупційної програми (далі – служба із забезпечення дотримання антикорупційних норм).

На службу із забезпечення дотримання антикорупційних норм покладається впровадження системи управління щодо протидії корупції відповідно до вимог законодавства у сфері запобігання корупції та

національних стандартів, ідентичних міжнародним нормативним документам, проведення заходів щодо запобігання корупційним правопорушенням та правопорушенням, пов'язаним з корупцією.

11.2. Керівник служби із забезпечення дотримання антикорупційних норм призначається на посаду та звільняється з посади в порядку, визначеному законодавством у сфері запобігання корупції, за погодженням з Уповноваженим органом управління.

12. Вчена рада Інституту

12.1. Вчена рада Інституту є колегіальним органом управління науковою та науково-технічною діяльністю Інституту, який виконує консультативно-дорадчі функції.

Вчена рада Інституту складається не менше ніж з 15 наукових працівників. Не менш як три чверті складу вченої ради обирається таємним голосуванням зборів наукових працівників, а решта її членів призначається наказом директора Інституту.

12.2. Директор, його заступник з наукової роботи і вчений секретар є членами вченої ради за посадою.

12.3. З метою представництва інтересів трудового колективу до складу вченої ради Інституту входять голова ради молодих вчених або іншого об'єднання молодих вчених (представник молодих вчених) Інституту та керівник первинної профспілкової організації (профспілковий представник) Інституту.

12.4. Вчена рада Інституту:

визначає стратегію розвитку Інституту та перспективні напрями наукової та науково-технічної діяльності;

проводить наукову та науково-технічну оцінку тематики та результатів науково-дослідних робіт;

розглядає та затверджує поточні (щорічні) плани наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок;

удосконалює та розвиває структуру Інституту;

затверджує теми дисертацій здобувачів ступеня доктора філософії на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти або наукового ступеня доктора наук і призначення наукових керівників чи консультантів;

затверджує результати атестації наукових працівників, аспірантів, докторантів, здобувачів та результати конкурсу на вакантні посади наукових працівників;

висуває видатні наукові праці для присудження премій, медалей та інших видів відзнак, у тому числі міжнародних;

присвоює працівникам Інституту вчені звання професора та старшого дослідника і подає відповідні рішення на затвердження до атестаційної колегії центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері наукової і науково-технічної діяльності, порушує клопотання про присвоєння почесних звань;

затверджує річні звіти про діяльність Інституту та фінансові плани Інституту;

ухвалює рішення про розміщення власних надходжень у територіальних органах центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, або в банківських установах державного сектору;

погоджує перелік професій і посад Інституту, на яких може застосовуватися гнучкий режим робочого часу та дистанційний режим праці.

12.5. При Інституті можуть утворюватися спеціалізовані вчені ради із захисту дисертацій за спеціальностями відповідно до основних напрямів діяльності Інституту в порядку, передбаченому законодавством.

12.6. Вчена рада діє на підставі положення, що затверджується директором Інституту.

13. Припинення Інституту

13.1. Припинення Інституту здійснюється шляхом його реорганізації (злиття, приєднання, поділу, перетворення) або ліквідації за рішенням Уповноваженого органу управління в установленому законодавством порядку, а у випадках, передбачених законом, – за рішенням суду.

13.2. Ліквідація Інституту здійснюється ліквідаційною комісією, призначеною Уповноваженим органом управління, а в разі його припинення за рішенням суду – комісією, утвореною відповідно до рішення суду.

13.3. З моменту призначення ліквідаційної комісії до нього переходять повноваження з управління Інститутом. Ліквідаційна комісія складає ліквідаційний баланс Інституту, подає його на затвердження до Уповноваженого органу управління. Порядок і строки проведення ліквідації, а також строки для подання заяв та претензій кредиторами визначаються законом.

13.4. У разі припинення Інституту (у результаті його ліквідації, злиття, поділу, приєднання або перетворення) його активи передаються одній або кільком неприбутковим організаціям відповідного виду або зараховуються до доходу бюджету.

13.5. Під час реорганізації та ліквідації Інституту працівникам, які звільняються, гарантується дотримання їх прав та інтересів відповідно до законодавства про працю України.

13.6. Інститут вважається таким, що припинився, з дня внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань запису про державну реєстрацію його припинення.

Протипувано, протипувано та
скріплено печаткою

Пакет № 3
№ 1 аркуша

Пакет № 3
№ 1 аркуша
завантажено в пакет № 3
завантажено в пакет № 3

2023 року

Підпис

В. С. Сидоренко

